

NURIA

'Ik ben hysterisch gelukkig en kan echt niet meer zwijgen. Stijn ziet af met mij'

moeder en zoon is heel speciaal.
Stijn: Een dochter zou fijn zijn, van elk eentje, hé. Maar ik zal een zoonnetje uiteraard even graag zien. Vorige keer hebben we ons trouwen laten verrassen door het geslacht, maar ik weet niet of ik nu zolang kan wachten.

Twee kleine kinderen in huis, dat wordt pittig.
Nuria: Het is nooit het juiste moment voor een kind. Liever kort op elkaar, zo zijn we snel uit de luiers. En nu zullen de kindjes veel aan elkaar hebben. Samen katten-kwaad uithalen, bij elkaar in bed kruipen en geheimen vertellen...

VERBOUWINGSTRESS
Julie zitten ook nog eens midden in de verbouwingen. Is alles op dat vlak onder controle?
Stijn: Nee, het wordt een tienjarenplan, vrees ik. We gaan eerst de elektriciteit aanpakken, en pas later de keuken, badkamer en extra kinderkamer. We hebben trouwens vijf slaapkamers, maar die gaan we niet allemaal vullen met kinderen (lacht).
Nuria: De jongste zal de eerste zes maanden bij ons op de kamer slapen. Daarna slapen de twee kinderen een tijdje samen op één kamer. Zo kunnen we de verbouwingen op de tweede verdieping even uitstellen.

De rompslomp van een verhuiss is voor veel koppels een relatietest.
Nuria: We hebben weleens geroepen naar elkaar, ja, in het heetst van de strijd (lacht). Maar we hebben niet meer discussies dan anders.
Stijn: We hebben heel lang gezocht naar een huis dat we allebei geschikt vonden, maar we zijn nu heel blij met onze aankoop. Doordat ons nieuwe huis groter is dan het vorige, hebben we ook wel meer kuiswerk. Onze garage en kelder staan dan ook nog vol onuitgepakte dozen, ook al zijn we al in december verhuisd...
Nuria: Het is een totaal ander huis geworden dan we in gedachten hadden. Geen strak interieur, maar een klassieke rijwoning die we nog moeten renoveren. Ik voel me hier nog steeds niet thuis. In het slechtste geval verhuizen we weer, maar ik hoop op het beste (lacht).

STIJN

'Tijdens de babyborrel van Victor heb ik Nuria opnieuw ten huwelijk gevraagd'

Hebben jullie soms het gevoel dat jullie leven te snel gaat?

Stijn: Alles gaat inderdaad snel, maar het voelt nog altijd goed aan. We hebben een vliegende start gemaakt en we leven nog steeds aan een hoog tempo. Nuria zei in *Blind Getrouwd* dat ze droomde van een rustig gezinsleven. Een gezin heeft ze, maar rustig kun je het niet noemen. Ons leven is allesbehalve saai!
Nuria: Weet je, Stijn en ik zijn nooit smoorverliefd op elkaar geweest. Maar ik zou me geen andere partner kunnen voorstellen. Stijn is voor mij de beste man. Dit is echte liefde.

TWEEDE JAWOORD
Zo blijkt: Stijn deed vorig jaar een aanzoek.
Stijn: Nuria liet enkele keren horen dat ik haar nooit echt ten huwelijk heb gevraagd. Dus kwam het idee om haar te vragen op de babyborrel van Victor, in het bijzijn van vrienden en familie. Ik heb eerst haar mama bedankt en daarna heb ik een verlovingsring tevoorschijn getoet. Nuria: Zo romantisch! De twee weken daarna bleef ik maar huilen, van geluk... De babyborrel van Victor was tegelijk ook zijn doopfeest, én ons tweede huwelijksfeest, en uitgekend daar gaf Stijn mij een verlovingsring. Ik gaf hem opnieuw mijn jawoord, maar op voorwaarde dat ik geen feest meer moest organiseren. De stress er ook nog eens bij, dat zou ik nu niet aankunnen.

Hoe is het eerste jaar met Victor eigenlijk verlopen?
Stijn: Heel goed. Torreke, zijn roepnaam, is echt een verrijking van ons leven. Ik durf het bijna niet luidop

te zeggen, maar hij is altijd goedgezind, eet goed en slaapt de klok rond. We hebben echt geluk met hem.
Nuria: Victor is weinig ziek, dus de slapeloze nachten zijn beperkt. Ik ben een dolgelukkige mama!

Een baby vraagt veel zorg. Zijn jullie een goed team?
Stijn: Ja, ik heb van in het begin mee voor Victor gezorgd. Ik geniet van die vader-zoommomenten. Ik heb het trouwens altijd als eerste gehoord wanneer Victor huilt. Soms sta ik 's nachts vier keer op en heeft Nuria niets gemerkt.
Nuria: Ik weet dat Stijn hem hoort, dus slaap ik zorgeloos door. Stijn is echt een goede papa. Iedere ochtend geeft hij Victor zijn papfles in bed. We ontbijten ook elke ochtend samen, dat is heilig. Victor neemt helaas ook de minder goede kanten van Stijn over. Hij heeft hem al leren tegenspreken. Stijn wil ook altijd het laatste woord als we ruzie hebben. Hij ziet er braaf uit, maar dat is hij totaal niet (lacht).

Je hebt negen maanden borstvoeding gegeven. Bewonderenswaardig!
Nuria: Ik had het graag een jaar willen volhouden, maar mijn lichaam was op. Fysiek was het soms heel vermoeiend en bij momenten zelfs pijnlijk, zeker wanneer hij er zijn tanden in zette (lacht). Maar toen ik moest stoppen, had ik daar moeite mee. Ik genoot echt van die borstvoeding, het schiep een band tussen mij en mijn zoon. Als baby was hij echt een dikkerdje en daar was ik trots op: het was dankzij mijn melk dat hij zo rond was, hé!

Je kind naar de crèche sturen is ook een les in loslaten. Hadden jullie het daar lastig mee?
Nuria: Ja, we stonden echt bij elkaar te vennen...
Stijn: Ik moest Nuria geruststellen dat het wel goed zou komen, maar uiteindelijk heb ik Victor ook met een klein hart achtergelaten. Het deed raar om hem toe te vertrouwen aan onbekenden. Toen ik op het werk aankwam, kon ik mijn tranen niet meer bedwingen en heb ik huilend naar Nuria gebeld.
Nuria: Het helpt wel dat Victor heel graag naar de crèche gaat, om met zijn vriendjes te spelen. Als ik hem ga halen, doet hij alsof hij mij niet gezien heeft.

GEEF ELKAAR COMPLIMENTEN
Wat hebben jullie onderschat aan het ouderschap?
Stijn: Onze dagplanning verloopt helemaal anders. Het lijkt alsof we de hele dag in de weer zijn met eten klaarmaken voor Victor. En als vrienden ons op het laatste moment uitnodigen, moeten we meestal weigeren. Ons sociaal leven staat dus op een laag pitje, maar ik heb het ervoor over. En soms schakelen we weleens een babysit in, hé. Nuria's mama staat ook altijd paraat.

NURIA
'Victor kan al tegenspreken. Dat heeft hij van Stijn geleerd'

STIJN

'Toen Victor naar de crèche ging, heb ik echt gehuild'

Nuria: We genieten op een andere manier. Zo gaan we regelmatig met ons driesjes wandelen. Alleen het huishouden draait echt vierkant. Ik kan dat moeilijk combineren met de zorg voor Victor. En het is ook frustrerend dat alles na het poetsen of opruimen zo snel weer overhoop ligt. Nog een verschil is onze qualitytime als koppel. Voor de komst van Victor deden we veel samen: musea bezoeken, op restaurant gaan... Nu hebben we qualitytime als Victor slaapt. Dan doen we aan bingewatchen (lacht).

Zijn jullie bezorgde ouders?
Nuria: Ik ben bezorgd dat Stijn en zal sneller met Victor naar de huisdokter stappen. Als ik zelf ziek ben, ben ik trouwens een echte vent. Dan vergaat de wereld en moet Stijn me theetjes brengen.
Stijn: Dat verwacht je ook als je niet ziek bent (lacht).
Nuria: Dat is waar, ik profiteer soms van jou. Maar ik zorg ook goed voor jou, hé.
Stijn: Klopt. En jij geeft me sowieso meer complimenten dan ik jou. Daar moet ik nog aan werken.

Wat is het allermooiste aan kinderen hebben?
Nuria: De liefde die je voor je kind voelt is onbeschrijflijk en overstijgt de wereld. Vroeger stoorde we ons aan ouders die constant over hun kinderen praatten, nu doen we het zelf (lacht). Ik ben op dat vlak heel irritant. Stel best geen vragen over Victor, want dan ben ik vertrokken voor een paar uur.
Stijn: Het is zo mooi om te zien hoe Victor reageert als ik hem uitzonderlijk in de crèche ga ophalen: zijn armpjes en beentjes in de lucht als hij me ziet. Geweldig!

Hebben jullie tips voor het andere Blind Getrouwd-koppel Veerle en Nick, die straks hun eerste kindje mogen verwelkomen?
Stijn: Luister niet te veel naar anderen, vertrouw op je gevoel en instinct en pak niet te snel. Kinderen zijn sterk, bij een huilbui moet je niet meteen het ergste denken. En slaap wanneer je baby dat doet.
Nuria: Nick zou ik aanraden om heel vaak aan Veerle te vragen of ze iets nodig heeft en haar veel complimenten te geven. En Veerle moet ook op Nick durven vertrouwen. Als papa kan hij best taken overnemen, zoals luiers verversen. Maar vooral: geniet van je baby en elkaar, want het gaat ontzettend snel! ■

TEXT: VEELE VAN DE WAL • FOTO'S: DIETER BACQUAERT • ILEDOU VICTOR: WWW.MONCOOSESTORE • ILEDOU STIJN: ITELIER VICTOR • ROLLS HE FEELS GOOD, LEESTRAAT 13-15, 8500 KORTRIJK, 05621.3683 • MET DANIA ANN: WWW.CHILDHOME.COM

